

نشست‌های برگزار شده در دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی

عنوان نشست: پیشگیری از خشونت در خانه و جامعه (آسیب‌شناسی حقوقی و قضائی)

شناسنامه نشست	
واحد برگزار کننده نشست:	دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی با همکاری هسته پژوهشی نظم و انضباط اجتماعی
مسئول نشست:	دکتر صفرا ابراهیمی قوام (عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی)
تاریخ برگزاری نشست:	۱۳۹۶
اعضای هیئت علمی مدعو:	دکتر احمد برجعلی، دکتر فرامرز سهرابی (عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی)
اعضای غیر هیئت علمی مدعو (نمایندگان دستگاه‌های اجرایی مرتبط):	دکتر رضا رزاقی (معاون جرائم جنایی پلیس آگاهی فاتب)، آقای سرهنگ حمید مکرم سهل آبادی، دکتر اعظم ترکاشوند (مشاور علمی و رئیس تحقیقات کاربردی پلیس آگاهی تهران بزرگ)، آقای ارمیا ذوالریاستین (مسئول اصلاح و باز اجتماعی کردن قوه قضائیه)
مسئله محوری نشست:	پیشگیری از خشونت در خانه و جامعه
سازمان‌های هدف توصیه سیاستی:	قوه قضائیه، سازمان بهزیستی، پلیس آگاهی، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

چکیده مباحث مطرح شده:

۱. خشونت به عنوان یک مسئله اجتماعی در ایران تبدیل به بحران‌های اجتماعی شده است.
۲. خشونت یکی از دلایل اصلی مرگ و میر در سن ۱۵ تا ۴۴ سالگی است.
۳. هر سال از بین شش میلیون پرونده کیفری تشکیل شده در کشور، یک میلیون پرونده مربوط به جرائم مرتبط با خشونت (ضرب و جرح، توهین و ...) می‌باشد.
۴. انواع جرائم مرتبط با خشونت در بین ده عنوان اتهامی اول کشور جایگاه دوم را به خود اختصاص داده است.
۵. طبق آمار کشوری زندانیان مرتکب خشونت نیز رتبه سوم را بعد از زندانیان بزه سرقت و مواد مخدر به خود اختصاص داده‌اند.
۶. آسیب‌های ایجاد شده ناشی از خشونت فراتر از جنبه‌های جسمی، جنبه‌های روانی، اقتصادی و اجتماعی است.
۷. برای مقابله و پیشگیری از جرائم مرتبط با خشونت، شناسایی بسترها و علل و عوامل ایجادکننده آن بسیار ضرورت دارد.
۸. برقراری ارتباط بین نهادهای مختلف ذی‌ربط در حوزه پیشگیری و کاهش خشونت با دانشگاه علامه، زمینه انجام تحقیقات بین‌رشته‌ای را فراهم می‌آورد.
۹. تبادل اطلاعات زمینه ارتقای سیاست‌ها و برنامه‌های مبارزه با خشونت را در سطوح مختلف ستادی و صف فراهمی می‌آورد.
۱۰. این نشست زمینه‌های مناسب بهره‌گیری از ظرفیت‌های مؤثر علمی و پژوهشی دانشگاه در برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری‌های کلان در اقدامات پیشگیرانه از بروز انواع خشونت را فراهم می‌آورد.

چکیده مباحث صاحب‌نظران در نشست:

- ۱- هنگامی که به تحلیل و تبیین جرائم پرداخته می‌شود باید از ۵ سطح تبیین بهره‌گیری شود. سطح نخست، سطح کلان یا جامعه می‌باشد که در آن درک جرم به عنوان یک پدیده

اجتماعی در مقیاس وسیع می‌باشد و به سیاست‌گذاری‌ها و روندهای حاکم در جامعه اشاره دارد، در این سطح به واسطه تمرکزگرایی سیاست‌ها و برنامه‌های پیشگیری‌کننده، آسیب‌زایی سیاست‌ها، قوانین و شیوه‌های اعمال و اجرای قوانین پیشگیری از بروز خشونت می‌تواند بسیار تعیین‌کننده و مؤثر باشد.

سطح دوم، به اهمیت نقش مناطق و توزیع جغرافیایی پراکندگی جرائم خشن اشاره دارد از این رو توجه به عوامل زمینه‌ساز و آشکارساز در سطح منطقه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار و عوامل بوم‌شناختی را به‌طور جدی مورد تأکید قرار می‌دهد. سطح سوم به گروه‌های اجتماعی نزدیک است که به درک نقش اجتماعی شدن و تأثیر اجتماع از طریق خانواده، مدرسه یا گروه همسالان اشاره دارد. سطح چهارم، شرایط معمول زندگی رویدادهای جاری است که به ارائه تحلیل و توضیح الگوها و انواع وقوع جرم، هدف‌های جرم و روندها در طول زمان اشاره دارد و سطح آخر، سطح خرد است که در آن ارزیابی الگوهای رفتار فرد و عوامل درونی و روان‌شناختی هم چون افکار، احساسات و نگرش‌هایی که منجر به بروز جرم می‌شود.

در تعریفی خشونت اعم از لفظی و فیزیکی یعنی رفتار پرخاشگرانه، ستیزه‌جویانه و خشن که امنیت روحی، روانی، اجتماعی و سلامت جسمی و معنوی انسان را به خطر می‌اندازد. از قبیل ضرب و جرح، قتل، نزاع دسته‌جمعی، جرح با چاقو، توهین، اهانت، تهدید و ارباب می‌باشد. انواع خشونت باید مدنظر قرار گیرد و به تفکیک هریک باید برنامه‌های پیشگیری‌کننده را تدوین ساخت.

۲- عدم پابندی و عدم اعتماد به قانون، ریشه بسیاری از پرخاشگری‌ها است چراکه در این وضعیت، من باید خودم قضاوت کنم و حکم را اجرا کنم ایشان با ارائه توضیحاتی پیش‌تر در چارچوب مثال بیان داشتند: وقتی اعتماد به اجرای قانون باشد مردم پرخاشگر نمی‌شوند و در نهایت دست به خشونت نمی‌زنند بحث اجتماعی مهم در این میان «فضای محدود زندگی» است این محدودیت سبب می‌شود تا اشخاص در فواصل سنی مختلفی نتوانند به تخلیه هیجانات بپردازند و این تخلیه و رهایی انرژی در محاورات زندگی روزمره به اشکال مختلف صورت می‌پذیرد و برای توضیح بیشتر مثال‌های مختلفی عنوان کردند.

۳- ضمن معرفی خود به بیان اقدامات و اجرای تمهیدات قوه در ارتباط با قانون اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم اشاره نمودند و بیان کردند: از جدیدترین تأسیسات قانونی بند ۱۵ اصل ۱۵۶ ق. اساسی در سال ۱۳۸۹ می‌باشد که تا قبل از آن به صورت متمرکز قوه عهده‌دار پیشگیری از جرم نبود سعی شده است اقدامات پراکنده و تصادفی فاقد اثربخشی لازم به علت موازی کاری در سایر سازمان‌ها و نهادها دولتی و ... شناسایی مشخص شود. از سال ۱۳۹۲ کمیته‌های فرهنگی - اجتماعی و کمیته تخصصی پیشگیری از خشونت تشکیل شده است. از میان سازمان‌ها و مؤسسات پژوهشی، دانشکده علوم رفتاری ایران بیشترین تلاش را در این حوزه داشته است. سعی شده است تا با دید علمی - اجرایی گسل موجود بر طرف و همه با هم در کنار هم کار کنیم. مهم‌ترین کار این کمیته تعریف پیشگیری در سه سطح می‌باشد و در این حوزه برنامه‌های اجرایی در سازمان‌های دیگر جمع‌آوری و طبقه‌بندی شده است. بر اساس مصوبات کمیته ملی مقرر گردید کودک‌آزاری بیشتر مورد توجه قرار گیرد.

موضوع آموزش و مهارت افزایی قضات کشور در حوزه نحوه برخورد با پرونده‌های خشونت کاملاً کیس محور صورت می‌پذیرد. قانون آیین دادرسی کیفری جدید برای اولین بار از موضوع دادستانی خصوصی را مطرح نمود و آن را پذیرفته است. در این راستا محتوای آموزشی تهیه شده است و در تمامی مراحل اجرای سعی شده است از اساتید و قطب‌های علمی در کشور استفاده شود.

۴- نهایت تأثیر خشونت و اعمال مجرمانه خشن در قالب پرونده‌های مرتبط جرائم جنایی نظیر آدم‌ربایی، قتل، اسیدپاشی، سرقت مسلحانه، تهدیدات و تجاوزات جنسی و تهدیدات نفسانی ارجاع می‌شود. ریشه بسیاری از خشونت‌ها، محیط ناآرام خانوادگی می‌باشد و پس از آن اجتماع و محیط کار این شرایط ابراز خشونت را تشدید می‌کنند. در سال گذشته پرونده قتل دختر بچه ۲ ساله‌ای داشتیم که توسط خواهر ۵ ساله در یکی از شیرخوارگاه‌های تهران به قتل رسیده بود. این دختر بچه همان شیوه برخورد والدینش را نسبت به خود در شیرخوارگاه نسبت به یکی از مددجوهای آنجا (خواهرش) اجرا کرده بود فشارهای روانی ناشی از اعتیاد و فقر سبب شده بود تا والدین این دختر رفتارهای خشونت‌آمیز بدون چارچوبی را نسبت به این

کودک انجام دهند. سپس ایشان به ارائه مثال‌های متعددی در این حوزه پرداختند در ادامه بیان داشتند که گسل موجود بین دانشگاه، پلیس، قوه قضائیه و سیستم‌های آموزشی کشور خصوصاً آموزش و پرورش سبب شده است تا کمتر به کسب مهارت کودکان و نوجوانان در مواجهه با خشونت والدین گروه همسالان و سایر افراد جامعه (بیمار) و مهارت افزایی مدیران آموزشی و معلمان و ... در برخورد با کودکان و نوجوانان آسیب‌پذیر توجه شود. برای مثال اقدامات غیراصولی مدیران و مسئولین پرورشی و تربیتی در مواجهه با دختری که مورد تجاوز پدر و یا سایر افراد خانواده قرار گرفته است ضمن تذکر و سرزنش‌های مکرر به وی، ایشان را یا از مدرسه اخراج می‌کنند و یا ولی قربانی تحت فشار برای جابجایی از مدرسه می‌کنند اقدام بعدی این دختر آسیب‌پذیر فرار از منزل و یا تن دادن به سایر بزه‌ها در جامعه است چرا: چون وی پناهی برای رهایی از خشونت دیگران ندارد! پلیس آگاهی با توجه به تجربیات سالیان اخیر خود تلاش نموده است در مواجهه با بسیاری از پرونده‌های جنایی آموزش‌های مهارتی هم به والدین، افراد خانواده، مدیران و کارکنان آموزش و پرورش و دانش‌آموزان و دانشجویان به صورت چهره به چهره ارائه دهد. این آموزش‌های پیشگیرانه در سه سطح پیش از وقوع جرم، حین و پس از وقوع جرم ضروری به نظر می‌رسد. /

۵- یکی از وظایف ذاتی پلیس آگاهی زمانی است که جرمی، به وقوع پیوسته است و شاید مدت زمانی از وقوع جرم نیز گذشته (کوتاه یا طولانی مدت) باشد. در بررسی بسیاری از پرونده‌های جنایی برای پیشگیری از جرم چند نکته جلب توجه می‌کند:

الف - انحراف‌گرایی و بزهکاری:

۱. امکان و احتمال انحراف‌گرایی و یا بزهکاری ناخواسته بزه دیده یا قربانی متصور

است؛

۲. امکان و احتمال انحراف‌گرایی و یا بزهکاری ناخواسته سایر افراد خانواده قربانی (بزه

دیده) متصور است؛

۳. امکان و احتمال انحراف‌گرایی و یا بزهکاری دوستان و آشنایان و اقوام قربانی

متصور است؛

ب- بزه دیدگی ثانویه و ...

۱. امکان و احتمال بزه دیدگی مجدد (ثانویه و ...) قربانی در همان بزه و یا در جرائم جدید متصور است؛

۲. امکان و احتمال افراد و سایر اشخاص نزدیک به قربانی (دوست و خانواده و ...) در همان بزه و یا در جرائم جدید متصور است؛

۳. امکان و احتمال بزه دیدگی (شبکه‌ای، سریالی و ...) به صورت انفرادی و یا گروهی برای گروه همسالان قربانی در جرائم جدید متصور است؛

بنابراین ما قوانین و مقررات و ضوابطی با قابلیت اجرا در حوزه انواع اورژانس‌های اجتماعی نداریم به نظر می‌رسد پژوهش‌های جدید ریشه‌دار می‌باشیم.

۶- سازمان بهزیستی یکی از سازمان‌های مهمی است که به همراه سایر ارگان‌ها، رسالت مداخله در خشونت‌های خانگی را به عهده دارد. اورژانس اجتماعی با یک خط تلفن مداخله در بحران (۱۲۳) و تیم‌های مداخله، متشکل از روان‌شناسان و مددکاران اجتماعی آماده مداخله در موارد کودک‌آزاری، همسر آزاری‌های گزارش شده به آن‌ها هستند. اگرچه مداخله اورژانس اجتماعی در ایجاد فضای امن برای زنان و کودکان مؤثر بوده است؛ اما هنوز چالش‌های قانونی و اجتماعی فراوانی پیش روی این خدمات و همکاران مداخله‌گر وجود دارد. با این حال مکان‌هایی که برای حمایت و محافظت از این کودکان خشونت دیده به وجود آمده مانند مراکز شبانه‌روزی اغلب از استانداردهای لازم مراقبتی برخوردار نیستند و اقامت درازمدت کودکان در این اماکن مشکلات و اثرات منفی دیگری به جای می‌گذارد.

نکته مهم دیگر جای خالی آموزش‌های رسمی و برنامه‌های آموزشی به‌ویژه در حوزه سلامت جنسی کودکان است. تدوین و تقویت برنامه‌های آموزش موضوعات جنسی به عنوان یک رسالت فرهنگی در جهت ارتقای شایستگی‌های فرهنگی باید مورد توجه قرار گیرد. اگرچه وجود چنین برنامه‌هایی به تنهایی پاسخگوی همه مسائل موجود در حوزه ارتقاء سلامت جنسی و کاهش خشونت‌های جنسی نیست اما قطعاً می‌تواند بخش مهمی از نیازهای جامعه را پاسخگو باشند.

توصیه‌های سیاستی:

با توجه به ۵ سطح تحلیل مسائل می‌توان راهکارهای پیشگیری از خشونت را به این ترتیب طبقه‌بندی نمود:

سطح کلان

- ارتقای سطح قوانین و مقررات مبارزه با انواع خشونت؛
- ترویج و گسترش باورها و هنجارهای اجتماعی عاری از خشونت؛
- اتخاذ رویکرد شواهد محور در حمایت و گسترش از برنامه‌های نوآورانه پیشگیری از خشونت؛
- طراحی و ارزیابی اثربخشی برنامه‌ها، اقدامات و سیاست‌های پیشگیری از خشونت؛
- انجام پژوهش‌های فرا تحلیل در سطح کلان درخصوص شناخت علل و عوامل بروز خشونت در سطوح مختلف ملی، منطقه‌ای و محلی؛
- ایجاد عزم ملی و اتخاذ سیاست‌های کلان بازدارنده از بروز خشونت در تمامی نهادهای اجتماعی اعم از دولتی یا غیردولتی؛
- اتخاذ رویکرد حمایتی از توسعه طرح‌ها، اجرا و ارزشیابی پروژه‌های محلی و منطقه‌ای پیشگیری از خشونت در خانه و جامعه؛
- تأکید مراجع دینی درخصوص تقبیح و منع ابراز و گسترش انواع خشونت در خانه و جامعه؛
- حمایت انجمن هنرپیشگان و فرهیختگان در سطح ملی در منع کاربرد هرگونه رفتار و نماد خشونت‌آمیز در خانه و جامعه؛
- انجام پژوهش‌های تعیین اثربخشی طرح‌های مصوب و راهبردهای توسعه‌یافته درخصوص پیشگیری از خشونت؛
- تدوین و توسعه برنامه‌های پیشگیری از خشونت در گستره زندگی شامل بدرفتاری و غفلت از کودک، خشونت جوانان، رفتار خودکشی، خشونت در روابط زناشویی، خشونت جنسی و ... در سطح کلان و ملی؛

- تحلیل انواع بازی‌ها و اسباب بازی‌های خشونت‌زا و ایجاد موانع حقوقی و قانونی در تولید و توزیع آن؛
- اتخاذ رویکرد چهار محوری، قربانی، ارتکاب‌کننده، شاهد و محیط ارتکاب جرم در برنامه‌های پیشگیری از خانه و جامعه؛
- انجام پژوهش‌های کلان بر روی افراد در معرض خطر جهت پیشگیری از بروز خشونت؛
- بازبینی قوانین و سیاست‌های بازدارنده اعمال خشونت نسبت به زنان، کودکان، سالخورده‌گان در خانه و جامعه؛
- تعیین نقابص و ضعف قوانینی که می‌توانند موجب کاهش بازدارندگی سایر قوانین در مقابل اعمال خشونت گردند؛
- آسیب‌شناسی قوانین حقوقی کودکان و زنان و سالخورده‌گان که زمینه بروز خشونت علیه آنان را موجب یا گسترش می‌دهد؛
- تعیین خلأهای قوانین بازدارنده از خشونت در گستره قربانی، ارتکاب‌کننده، محیط ارتکاب جرم در سیاست‌گذاری‌های کلان سازمانی و بین بخشی سازمان‌های ذی‌ربط؛
- ایجاد هماهنگی‌های بین بخشی و درون بخشی درخصوص تمرکز منابع انسانی، مادی و مالی در کاهش و حذف خشونت علیه زنان، کودکان، جوانان و سالمندان؛
- ایجاد تسهیلاتی در مراکز قانونی مسئول رسیدگی به پرونده‌های حقوقی و کیفری ناقض حقوق کودکان، زنان و سالمندان؛
- راه‌اندازی و گسترش مؤسساتی در سطح ملی در حمایت و سرپرستی از قربانیان خشونت اعم از کودکان، زنان، سالمندان و جوانان؛
- ایجاد برنامه‌های گسترده از سوی نهادهای اجتماعی ذی‌ربط اعم از آموزش و پرورش و صدا و سیما، وزارت بهداشت و درمان برای پیشگیری از بروز خشونت در سطح اول، دوم و سوم؛
- ارائه خدمات اجتماعی به قربانیان، شاهدان، ارتکاب‌کنندگان به خشونت در سطح خانه و جامعه؛

- تدوین برنامه‌های محلی با محوریت قربانی، ارتکاب‌کننده و محیط تسهیل‌کننده خشونت در پیشگیری از خشونت؛
- حمایت از سازمان‌های مردم‌نهاد در پیشگیری از خشونت در خانه و جامعه؛
- گسترش برنامه‌های تصحیح و ارتقای مفهوم مردانگی، زنانگی و غیرت در جامعه به عنوان ابزارهای فرهنگی - تربیتی پیشگیری از خشونت؛
- ارتقای سطح آموزش‌های هم‌زیستی و شیوه‌های حل تعارض به شکل مسالمت‌آمیز از سوی نهادهای ذی‌ربط؛
- شناسایی فضاها و موقعیت‌هایی که تسهیل‌گر یا بازدارنده خشونت در سطح ملی؛
- شناسایی توجه به هنجارهای اجتماعی و فرهنگی حمایت‌کننده از خشونت به عنوان شیوه پذیرفته‌شده از حل تعارض؛
- ایجاد کمیته‌های نظارتی بر صدا و سیما و وزارت ارشاد که در برخورد با نمادهای تسهیل‌گر خشونت از هر نوع کلامی تا جسمانی؛
- تولید برنامه‌ها و فیلم‌هایی در خصوص ارتقای مهارت‌های حل مسئله و حل تعارضات بین فردی در صدا و سیما؛
- تأکید بر سیاست‌های تولید برنامه‌های عاری از انواع خشونت صدا و سیما؛
- توسعه پلیس جامعه‌محور برای حل تعارضات به شکل سازنده و مثبت؛
- گسترش تصویر پلیس قانون‌مدار در برخورد با هرگونه نماد خشونت در جامعه در سطح ملی؛
- گسترش بخشیدن به وظایف کمیته برخورد با تخلفات و راه‌اندازی بخشی در آن تحت عنوان «مقابله با نمادهای خشونت» در تمامی مؤسسات، سازمان‌ها اعم از دولتی و غیردولتی برخوردار از ضمانت اجرایی در برخورد با افراد متخلف؛
- اختصاص دادن بخشی از بودجه سازمان‌ها برای تولید و گسترش برنامه‌های پیشگیری از انواع خشونت در سطح خانه و جامعه؛

- برنامه‌ریزی فرهنگی کلان ملی و کشوری در راستای پیشگیری از ابراز هرگونه خشونت در خانه و جامعه؛
- رفع و شناسایی تنگناهای قانونی عدم اجرایی شدن کنوانسیون حقوق کودک؛
- اتخاذ سیاست‌های پیشگیری‌کننده از بروز هرگونه نشانه‌های خشونت در برنامه‌های رسانه‌های ملی در حوزه‌های مختلف؛
- ارایه مجوز به سازمان‌های مردم‌نهاد درخصوص ارایه خدمات اجتماعی داوطلبانه به قربانیان خشونت، اعضای خانواده، شاهدان و.
- اتخاذ راهکارهای عملیاتی در پیشگیری از انواع خشونت؛
- ارتقای سطح الگوهای پلیسی ترمیمی و پیشگیری از جرم؛
- ارتقای رویکرد عدالت ترمیمی به الگوهای پلیس اجتماع محور و پلیس مبتنی بر حل مسئله؛
- ارتقای مشارکت پلیس در برگزاری نشست‌های ترمیمی در واحدهای انتظامی؛
- ارتقای جلوه‌های عدالت ترمیمی در برنامه‌های پیشگیری انتظامی از جرم؛
- ارزش‌های عدالت ترمیمی و فرهنگ سازمانی پلیس؛
- ارتقای رویکرد عدالت ترمیمی به نظام تعقیب کیفری؛
- میانجی‌گری کیفری در مرحله تعقیب کیفری و پیامدهای آن؛
- تعامل دادسرا با نهادهای میانجی‌گری کیفری؛
- اصلاح و ارتقای رویه قضایی مبتنی بر درمان و عدالت ترمیمی؛
- اصلاح و گسترش رویکرد عدالت ترمیمی به دادگاه‌های اطفال و نوجوانان؛
- ارتقای برنامه‌های عدالت ترمیمی در سیاست‌های کیفری ناظر بر زندان؛
- قوانین و مقررات ناظر بر زندان در پرتو اصول عدالت ترمیمی؛
- توجه به کارکردهای ترمیمی ستادیه درخصوص آسیب دیدگان خشونت خانگی و اجتماعی؛
- ارتقای نقش انجمن‌های اولیا و مربیان در سطح ملی، منطقه‌ای و ملی در مشارکت در اجرای برنامه‌های کاهش انواع خشونت در خانه و جامعه؛
- ارتقای پایگاه اجتماعی زنان در سطوح مختلف مدیریتی، آموزشی و.

- اتخاذ سیاست‌ها و برنامه‌های توانمندسازی زنان و کودکان در پیشگیری از خشونت خانگی؛
- سطح جغرافیایی یا منطقه‌ای**
- شناسایی و تعیین مناطق دارای نرخ بالای جرائم خشن علیه کودکان، زنان و سالمندان؛
- بهره‌گیری از اعتقادات و باورهای فرهنگی و دینی منطقه در بازداري و حذف خشونت در خانه و جامعه؛
- استفاده از شیوه‌های کنترل و مهارهای منطقه‌ای در کاهش و حذف خشونت علیه زنان، کودکان و سالمندان؛
- تشویق به توسعه سازمان‌های مردم‌نهاد در پیشگیری از خشونت در خانه و جامعه با بهره‌گیری از امکانات منطقه‌ای و بومی؛
- گسترش سیاست‌های منطقه‌ای پیشگیری‌کننده از خشونت در خانه و جامعه؛
- بهره‌گیری از مدل‌های بوم‌شناختی و منطقه‌ای در کاهش خشونت و ارتقای شیوه‌های سازنده حل تعارض؛
- ارتقای سطح فرهنگ و وضعیت اقتصادی اجتماعی مناطق فقیر نشین و حاشیه‌ای در کاهش خشونت در خانه و جامعه؛
- توسعه و ارزیابی اثربخشی طرح‌های پیشگیری اجرا شده پیرامون انواع خشونت به‌طور منطقه‌ای؛
- توسعه برنامه‌های فرهنگی در خصوص ابعاد و پیامدهای فردی و اجتماعی برای اقشار در معرض خشونت بنا به مناطق جرم خیز؛
- تجهیز و راه‌اندازی مراکز مراقبت، درمان و حمایت از قربانیان خشونت در سطح منطقه‌ای و محلی؛
- استفاده از مشاوران متخصص و همجنس با قربانیان خشونت در مراکز خانه‌های امن (درخصوص قربانیان زن و کودکان خردسال تأکید بر ارائه خدمات و پیگیری توسط مشاور زن)؛
- توسعه برنامه‌های آموزشی پیشگیری از بروز انواع خشونت در گستره زندگی بنا به شرایط منطقه‌ای و محلی؛

سطح سوم: فرهنگ و خرده فرهنگ ها

- ارتقای سطح برنامه‌های پیشگیری مبتنی بر والدین‌گری و خانواده محور؛
- نظارت و گسترش مراکز و برنامه‌های کاهش خشونت در سطح محلی از طریق همسایگان و هم‌تایان؛
- ارتقای سطح برنامه‌های آموزش مهارت‌های حل مسئله، ارتقای روابط سالم و سازنده در بین محلات و گروه‌های آسیب دیده فرهنگی؛
- توجه به عناصر فرهنگی تسهیل‌کننده بروز و گسترش خشونت در سطح فرهنگ ها و خرده فرهنگ ها؛
- توجه به تأثیر محیط‌های اجتماعی و فیزیکی در بروز خشونت در خانه و جامعه؛
- کاهش انزوای اجتماعی، ارتقای سطح فرصت‌ها شغلی و اقتصادی؛
- گسترش پلیس جامعه محور با بهره‌گیری از قابلیت‌های فرهنگی، قومیت‌های مختلف؛
- ارتقای سطح جو، فرایندها و سیاست‌های حاکم در محیط‌های محلی اعم از مدرسه و محیط کار؛
- بهره‌گیری از مدارس و انجمن و اولیا مربیان در اشاعه برنامه‌های پیشگیری از خشونت در خانه و جامعه؛
- استفاده از امکانات محلی برای ایجاد سرپناه برای قربانیان خشونت تا رسیدگی مراجع قانونی و ذی‌ربط؛
- آرایه برنامه‌های آموزشی پیشگیری از بروز از هر گونه خشونت در سرای محله؛
- استفاده از امکانات فرهنگسراها در ارتقای دانش، نگرش و مهارت‌های مقابله با انواع خشونت در اشکال مختلف جشن، مسابقه، نمایش و تحلیل فیلم، برگزاری دوره‌های آموزشی؛
- استفاده از شوراهای حل اختلاف در برخورد با مسئله خشونت در خانه و جامعه؛

سطح چهارم: زندگی روزمره

- ارتقای سطح اقتصادی- اجتماعی زندگی افراد بویژه در مناطق آسیب‌پذیر و حاشیه نشین در پیشگیری از بروز خشونت؛

- شناسایی تنگناهای سبک زندگی افراد به عنوان عامل تسهیل گر یا شدت بخش به بروز خشونت در سطح خانه و جامعه؛
- توسعه خدمات پلیس ۱۱۰ در رسیدگی به موقع بروز هرگونه خشونت و توجه به قربانی و ارتکاب کننده به طور همزمان در ارایه خدمات مورد نیاز؛
- توسعه اورژانس اجتماعی با توجه به شرایط افراد آسیب دیده و در معرض خطر؛
- گسترش نگرش احترام به حقوق خود و دیگران در طی انجام امور روزمره؛

سطح پنجم: فرد

- در این سطح عوامل زیست‌شناختی، سابقه فردی احتمال بروز خشونت یا قربانی خشونت شدن را تعیین می‌کند. برخی از این عوامل مانند سن، میزان تحصیلات، درآمد، استفاده از مواد مخدر، داشتن سابقه بدرفتاری و سوءاستفاده و ... راهبردهای پیشگیری در این سطح شامل ارتقای سطح نگرش‌ها، باورها، رفتارهای بازدارنده و پیشگیری کننده از بروز خشونت است
- ارتقای سطح مهارت‌های خویشتنداری و حل مسئله؛
 - افزایش آگاهی نسبت به برنامه‌ها و ابزارهای حفاظتی از خود و دیگران؛
 - ارتقای سطح نگرش، دانش و مهارت نسبت به شیوه‌های پیشگیری و مقابله با خشونت در سطح خانه و جامعه؛
 - ارتقای نقش والدین به عنوان اولین الگوهای رفتار سازنده و عاری از خشونت برای اعضای خانواده؛
 - رشد و پرورش همدلی در خانواده‌ها؛
 - بالا بردن سطح تاب آوری و انعطاف‌پذیری شناختی افراد؛
 - گسترش بخشیدن کاربرد روش حل مسئله در امور فردی، حرفه‌ای و اجتماعی.